

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต
สรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

วิจัยเชิงปริมาณ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตจำนวน 370 คน โดยการ
แจกแบบประเมิน เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบสถานภาพ
ส่วนบุคคลกับระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับ
ความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลการศึกษา
สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

สถานภาพส่วนบุคคล

นักศึกษาที่ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มาจากคณะวิทยาการจัดการ หลักสูตร
ที่ศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรการท่องเที่ยวหรือหลักสูตรนิเทศศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยรวม (GPA)
อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 และมีสถานภาพครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน

ระดับความฉลาดทางอารมณ์

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลักษณะทั้ง 3 ด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข) อยู่ในระดับ
เกณฑ์ปกติ โดยมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ความฉลาด
ทางอารมณ์ด้านเก่ง และความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข ตามลำดับ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายลักษณะ
พบว่า ลักษณะทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ โดยมีความรับผิดชอบ เป็นอันดับที่หนึ่ง
รองลงมา คือ การเห็นใจผู้อื่น และการควบคุมตนเอง ตามลำดับ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายลักษณะ
พบว่า ลักษณะทั้ง 3 รายการอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ โดยมีการมีแรงจูงใจ เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา
คือ สัมพันธภาพ และการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ และเมื่อพิจารณาเป็น
รายลักษณะ พบว่า ลักษณะทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ โดยมีความพอใจในชีวิต เป็นอันดับ
ที่หนึ่ง รองลงมา คือ ความสุขสงบทางใจ และความภูมิใจในตนเอง ตามลำดับ

- ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในลักษณะการควบคุมตนเอง อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเวลาโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ และฉันมักมีปฏิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนเมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้ เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในลักษณะการเห็นใจผู้อื่น อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ฉันสังเกตได้เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง และแม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่ไม่พอใจการกระทำของฉัน เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในลักษณะความรับผิดชอบ อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ เมื่อทำผิด ฉันสามารถกล่าวคำ “ขอโทษ” ผู้อื่นได้ และเป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนถึงแม้จะต้องเสียผลประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม เป็นอันดับสุดท้าย

- ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในลักษณะการมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ และเมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันก็ไม่ยอมแพ้ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนเมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในลักษณะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าทำอะไรก่อนหลัง เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข และฉันรู้สึกว่า การตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในลักษณะสัมพันธภาพ อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าฉันทำในสิ่งที่ต้องการ โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนชอบคบกันมานาน และฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนเป็นการยากลำบากสำหรับฉันที่จะโต้แย้งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ เป็นอันดับสุดท้าย

- ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขในลักษณะความภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าฉันรู้สึกดีต่อกว่า

ผู้อื่น เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด และฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขในลักษณะความพอใจในชีวิตอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน และฉันรู้สึกไม่พอใจผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนแม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น เป็นอันดับสุดท้าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขในลักษณะความสุขสงบทางใจอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเมื่อเว้นว่างจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำสิ่งที่ฉันชอบ เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้ และฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ เป็นอันดับสุดท้าย

การเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคล (เพศ คณะที่ศึกษา หลักสูตรที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว และเกรดเฉลี่ยรวม)กับระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

- ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตเพศชายและเพศหญิงมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามที่กำหนดในสมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (ความรับผิดชอบ) และด้านความสุข (ความสุขสงบทางใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งไม่แตกต่างกัน

- ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามที่กำหนดในสมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (การเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ) ด้านเก่ง (การมีแรงจูงใจ) ด้านความสุข (ความพอใจในชีวิต และความสุขสงบทางใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลักษณะอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ่ เพื่อหารายคู่ที่แตกต่าง พบว่า

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ คณะวิทยาการจัดการ และคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะการเห็นใจผู้อื่น นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .05 และ .01 ตามลำดับ

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะความรับผิดชอบ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะโรงเรียนการทอเย็บและกาบริการ และคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .05 .01 และ .01 ตามลำดับ

ด้านเก่ง นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเก่งลักษณะการมีแรงจูงใจ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความสุข นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความสุขลักษณะความพอใจในชีวิต นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความสุขลักษณะความสุขสงบทางใจ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาคณะโรงเรียนการทอเย็บและกาบริการ และคณะโรงเรียนการเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

- ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ศึกษาหลักสูตรต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามที่กำหนดในสมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD เพื่อหารายคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษาแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยี

เคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตร อาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (การควบคุมตนเอง) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ

การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจ ระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการ ทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจ การโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและ การประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (การเห็นใจผู้อื่น) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (ความรับผิดชอบ) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจ การโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการท่องเที่ยว แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการบิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการธุรกิจค้าปลีก ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการเงิน เทคโนโลยีเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิเทศศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเลขานุการทางการแพทย์ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรคณิตศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (การมีแรงจูงใจ) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบ

อาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยี เคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก

การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจ การโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการท่องเที่ยว แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการบิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการธุรกิจค้าปลีก ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการเงิน เทคโนโลยีเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการโรงแรม แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการเงิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเลขานุการ

หลักสูตรเลขานุการทางการแพทย์ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรคณิตศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยี

เคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตร อาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (สัมพันธภาพ) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ

การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการ

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดลอมๆ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (ความภูมิใจในตนเอง) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (ความพอใจในชีวิต) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการbin อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการbin ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการท่องเที่ยว แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการบิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการธุรกิจค้าปลีก ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการเงิน เทคโนโลยีเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิเทศศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเลขานุการทางการแพทย์ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรคณิตศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (ความสุขสงบทางใจ) พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและ

การประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยี เคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่ แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจ ระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการ ทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก

การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจ การโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรรัฐศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรศิลปศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการจัดการงานบริการ แตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การเงิน การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการท่องเที่ยว แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการบิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการธุรกิจค้าปลีก ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการเงิน เทคโนโลยีเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรธุรกิจการโรงแรม แตกต่างจากหลักสูตรการเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการเงิน แตกต่างจากหลักสูตรการจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเลขานุการ

หลักสูตรเลขานุการทางการแพทย์ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรคณิตศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวม พบว่า หลักสูตรการประถมศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจ การโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจการบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยี

เคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่แตกต่างจากหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และพยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรจิตวิทยา แตกต่างจาก หลักสูตรภาษาอังกฤษ การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรนิติศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การจัดการงานบริการ ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรบรรณารักษ์ ศิลปศึกษา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรบรรณารักษ์ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ รัฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาจีน แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ การจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ การเงิน การจัดการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัญชี นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ การตลาด สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษ แตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ การท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด บัญชี ธุรกิจระหว่างประเทศ นิเทศศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เลขานุการทางการแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ แตกต่างจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศึกษา การจัดการงานบริการ ธุรกิจการบิน ธุรกิจการโรงแรม การจัดการ การจัดการธุรกิจค้าปลีก การบริการลูกค้า คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีเคมี เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พยาบาลศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และโภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรการท่องเที่ยว การตลาด วิทยาการคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีเคมี แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สิ่งแวดล้อมฯ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตร อาชีวอนามัยและความปลอดภัย เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากหลักสูตรฟิสิกส์ เครื่องสำอาง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

หลักสูตรฟิสิกส์ แตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและ การประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรวิทยาการ คอมพิวเตอร์ พยาบาลศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรเครื่องสำอาง แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการประกอบอาหาร และการบริการ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรสิ่งแวดล้อมฯ แตกต่างจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและการประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ แตกต่างจากหลักสูตรเทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร โภชนาการและ การประกอบอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีสถานภาพครอบครัว ต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามที่กำหนด ในสมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับ ความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน

- ผลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) ต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องตามที่กำหนดในสมมติฐานที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยรวม (GPA)) แตกต่างกัน มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะ การควบคุมตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะความรับผิดชอบ ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่งลักษณะการมีแรงจูงใจ และความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งลักษณะการตัดสินใจและแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ่ เพื่อหารายคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไปมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่า 2.00 และเกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะการควบคุมตนเอง นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไปมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่า 2.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะความรับผิดชอบ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไปมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะการมีแรงจูงใจ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไปมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่า 2.00 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 เกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม ต่ำกว่า 2.00 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50 เกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 เกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50 เกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 และเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยรวม (GPA)) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามที่กำหนดในสมมติฐานที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีตามลักษณะการควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีตามลักษณะการเห็นใจผู้อื่น มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งตามลักษณะการมีแรงจูงใจ การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา และสัมพันธภาพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยสอบถามความคิดเห็นกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้บริหารคณะ จำนวนทั้งสิ้น 7 ราย ซึ่งสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องการศึกษา การจัดการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลสัมภาษณ์เชิงลึกสามารถสรุปตามประเด็นได้ดังต่อไปนี้

ก. นโยบาย/แนวทางในการบริหารจัดการด้านการศึกษานักศึกษาในคณะ

คณะมีการบริหารจัดการด้านการศึกษานักศึกษาในคณะโดยมุ่งเน้นตามนโยบายของมหาวิทยาลัย เช่นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning การติดตามและควบคุมคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐาน TQF ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพของ สกอ. ประกอบการกำหนดนโยบาย หรือการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากร/ทักษะที่จำเป็นของ นักศึกษาตามแนวทางของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามทางคณะก็มุ่งที่จะพัฒนานักศึกษาตามระบบและ กลไกของคณะ ในการเตรียมความพร้อมทางการเรียนให้แก่นักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถ ในการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข โดยมีการจัดกิจกรรมเสริมสำหรับนักศึกษา ในแต่ละหลักสูตรในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมไปถึงมีการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโอกาสการเรียนรู้ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ที่สามารถ พัฒนาทักษะและลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา กำหนดกิจกรรมและโครงการที่ตอบสนอง ลักษณะดังกล่าวที่กำหนด โดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน และเป็นตัวชี้วัดที่แสดงการพัฒนาในแต่ละปี เพื่อให้ ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อสังคม เป็นคนดี คนเก่ง ภายใต้การพัฒนาวุฒิภาวะในการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้ได้อย่างมีความสุข การปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับมือกับทุกสถานการณ์ รวมถึงมุ่งพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ในอนาคต (21st Century Skills) ด้านอาจารย์ผู้สอน มีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนทั้งด้านวิชาการ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา พัฒนางานด้านวิจัยของอาจารย์เพื่อให้เกิด องค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรมที่ถ่ายทอดให้กับนักศึกษา พัฒนาอาจารย์ผู้สอนด้านภาษา และ ICT สื่อและเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ พัฒนาและ นำวิธีการสอนที่พัฒนาทักษะทางสมอง (Executive Function: EF) มาใช้กับนักศึกษา พร้อมเน้นให้ อาจารย์ผู้สอน สอดแทรกกิจกรรมเรื่องความฉลาดทางอารมณ์บูรณาการจินตตะวิชาต่างๆ ที่เปิดสอน ในแต่ละภาคเรียน ทุกรายวิชา มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมร่วมกัน การทำงานข้ามหลักสูตร/สาขาวิชา เพื่อบูรณาการองค์ความรู้ในการส่งเสริมให้กิจกรรมต่าง ๆ ของคณะสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ นโยบายที่กำหนดไว้

ข. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ความฉลาดทางอารมณ์น่าจะมีส่วนอยู่เบื้องหลังของความสุข ความสามารถในการปรับตัว และความสำเร็จต่าง ๆ ในช่วงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา ความสำเร็จในหน้าที่ การงาน ความเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล นักศึกษาจะมีผลการเรียนที่ดีได้นั้นต้องมีความพร้อมทางด้านอารมณ์ก่อน มีความเข้าใจความสามารถในการรับรู้ของตนเอง เข้าใจตนเอง และเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี หากนักศึกษาขาดสติ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ เช่น ประสบปัญหาด้านความรัก ปัญหาครอบครัวไม่อบอุ่น เมื่อนักศึกษาประสบปัญหาจึงขาดที่ปรึกษา ในการพูดคุยแก้ปัญหา หรือมีปัญหาทับเพื่อร่วมชั้นเรียน ขาดเรียนบ่อยครั้ง ซึ่งอาจทำให้ผลการเรียน ลดลง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมต่ำลง นักศึกษาจึงควรมีการพัฒนาทักษะในการควบคุม ทางอารมณ์และปรับตัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การจะมีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดีนั้น นักศึกษาต้องเป็นผู้ที่สามารถบริหารความรู้สึกตนเองได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง ถูกกาลเทศะ ดังคำที่กล่าวว่า “งานก็ได้ ผล คนก็เป็นสุข” ด้วยเหตุนี้ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จะต้องมีการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และสังคมให้นักศึกษาให้มีความฉลาดทางอารมณ์ ควบคู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพที่พึงปรารถนา มีความสามารถในการปรับตัวในการแก้ปัญหาความเครียดและแรงกดดันต่าง ๆ ในชีวิต มีการสื่อสารและการแสดง ความรู้สึกทางอารมณ์ของตนเองอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ เคารพและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา รับรู้และตระหนักถึงคุณค่าและเกียรติ ภูมิความเป็นมนุษย์ทางด้านสิทธิและ หน้าที่ ตลอดจนเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตทั้งในเรื่องของตัวเองและผู้อื่น ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็น กลไกสำคัญที่จะผลักดันนักศึกษาให้มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ที่เหมาะสมและมีการพัฒนาตนเอง ไปถึงจุดสูงสุดของชีวิตบนพื้นฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

ค. แนวทาง/มาตรการ ในการแก้ไขปัญหา เพื่อช่วยเหลือ/ส่งเสริม/พัฒนาความฉลาด ทางอารมณ์ ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของ นักศึกษา มุ่งเน้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในหลาย ๆ ด้าน ทั้งนี้คณะก็ควร ส่งเสริม สร้างความตระหนักรู้ให้กับบุคลากรในคณะ จัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอนแทรก กิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา หรือการจัดฝึกอบรมเพื่อสร้างความฉลาด ทางอารมณ์ให้นักศึกษา พร้อมจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ดูแลนักศึกษาที่เข้มแข็งดูแลอย่าง ไกล่ชิด โดยมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษาแต่ละคน ของแต่ละหลักสูตรแต่ละชั้นปี และการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นการเฉพาะ เช่นอาจารย์ที่ปรึกษากิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ ปรึกษาจัดโครงการวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาเอกเทศของนักศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่คอย ช่วยนิเทศและกำกับดูแลการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา เป็นต้น มีการจัด Office Hour ให้กับ อาจารย์ทุกท่านเพื่อให้นักศึกษาสามารถพูดคุย แนะนำปรึกษาได้ รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เด็กเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงในสังคม กิจกรรมที่ ช่วยพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา อย่างไรก็ตามในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องผ่านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม การจัดเวทีพูดคุย อภิปราย และแลกเปลี่ยนจาก ทั้งบุคลากรของคณะเอง และกลุ่มนักศึกษา ออกมาในรูปแบบของการจัดการความรู้ การแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในระหว่างหลักสูตรหรือภายในหลักสูตร มีการบูรณาการองค์ความรู้ของแต่ละศาสตร์เข้ามา

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ไม่เพียงแค่ผลสัมฤทธิ์ที่ออกมา จากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา แต่ออกมาในรูปของการประกาศเกียรติคุณในกรณีที่นักศึกษา มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา สันทนาการและสันทนาการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุง อนุรักษ์ ภาษา ศิลปวัฒนธรรมรวมถึง สภาพแวดล้อม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ การบำเพ็ญประโยชน์หรือค่ายอาสาพัฒนาชนบท และชุมชน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้คู่ไปกับการมีความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งนี้ควรจะ ควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนับสนุนการฝึกทักษะที่สอดคล้องกับ ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอย่างเพียงพอ และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งผลให้ ผู้เรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในทุกด้าน รวมถึงมีระบบการจัดบริการให้กับนักศึกษา ในหลายช่องทางผ่านระบบเว็บไซต์ หรือ Social media หรือ Facebook เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ทั้งชมรมเชิงวิชาการ และชมรมนันทนาการ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีกลุ่ม ชมรมเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ปรึกษาหารือกันได้ โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในแต่ละชมรม

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความฉลาดทางอารมณ์รวมอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลักษณะทั้ง 3 ด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข) อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ โดยมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง และความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีย์ ศรีพุฒตาล (2547) ที่ศึกษาความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี เก่ง และสุข อยู่ในระดับปกติ และสุวิมล จุลวานิช และนพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2556) ที่ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลผลพบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับปกติ ทั้งในด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข เช่นเดียวกันกับ งานวิจัยของ วิไลพร นุชสุธรรม (2559) ที่พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้งด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข เช่นกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าโดยรวมนี้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปรับตนเองให้เข้ากับสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถรับรู้ เข้าใจ และแสดงออกซึ่งอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจมาจากนักศึกษามีลักษณะพื้นฐานทางสังคมที่ใกล้เคียงกัน สามารถที่จะพัฒนาทักษะในการดูแลตนเอง และมีทักษะทางสังคม จากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ผ่านกระบวนการทำงาน กิจกรรมที่ทำให้มีความตระหนักรู้ต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้มีความฉลาดทางอารมณ์ จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตระหนักรู้ถึง ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อสร้างแรงจูงใจในตนเองบริหารจัดการอารมณ์ต่าง ๆ ได้ (Goleman, 1998) อย่างไรก็ตามเนื่องด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปัจจุบันมีวิธีการบริหารจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชน ต่างก็ให้ความสำคัญกับนักศึกษาให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการทางปัญญาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เน้นการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริง และนำประสบการณ์การเรียนรู้และศักยภาพของตนเองมาใช้เพื่อการเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ ดังที่ อัจฉกร ชุมสาย ณ อยุธยา และคณะ (2546) กล่าวว่า การเรียนการสอนเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ความเป็นคนดี คนเก่งจะเกิดตามมาภายหลัง การสร้างให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนถือเป็นการเสริมสร้าง พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี กระบวนการทางอารมณ์ที่ดี การคิดใคร่ครวญ และการควบคุมอารมณ์ที่ดีให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต (2544) ที่กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์

หมายถึง การใช้ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ซึ่งประกอบด้วย ดี เก่ง และสุข ดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องตามผลการวิจัยของ ชิสาพัชร์ ชูทอง (2560) ที่ศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง นักศึกษา โดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ที่พบว่าระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาทุกด้าน อยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ ซึ่งนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและรายด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง ด้านมีสุข) ที่ดี จะสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตประจำวันตามบทบาทหน้าที่ในการเป็นนิสิต นักศึกษาได้อย่างดี และจะช่วยให้มีความสามารถปรับตัวได้ดีขึ้นอีกด้วย (กนกพร หมูพยัคฆ์ และคณะ, 2558) ดังนั้นจะสังเกตได้ว่าการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกตินั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสามารถผ่านสภาวะสับสนในตนเอง สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถในการบริหารอารมณ์ของตนเอง ยอมรับในตนเอง มองโลกในแง่ดีและพร้อมจะพัฒนาศักยภาพของตนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต สังคมส่วนรวมสืบไป

2. การเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคลกับระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

- นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตเพศชายและเพศหญิงมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (ความรับผิดชอบ) และด้านความสุข (ความสุขสงบทางใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประภาศ ปานเจียง (2556) และในงานวิจัยของ วิมล เอ็มโอช, บุญเรือน พลฤกษ์ศิริธ และเยาวเรศ ใจเย็น (2556) ที่ระบุว่าเพศที่แตกต่างกันจะมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเพศหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมมากกว่าเพศชาย โดยในด้านดี การควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง ความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือเกื้อกูล แสดงความมีน้ำใจ และความรับผิดชอบ มากกว่าเพศชาย เพราะบางครั้งเพศชายอาจจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เสี่ยงในทางที่ไม่ดีเช่น การติดยาเสพติด ติดการพนัน อบายมุขอื่น ๆ มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศชายนั้นจะมีความฉลาดทางอารมณ์ในด้านการรู้จัก/มีแรงจูงใจในตนเองมากกว่าเพศหญิง (สายฝน จันทะพรหม, 2546) รวมถึงการศึกษาของ วีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2542) ที่ได้อธิบายว่า โดยเฉลี่ยแล้วเพศหญิงเป็นผู้ที่รู้จักภาวะอารมณ์ของตนได้ดีกว่าเพศชาย มีการแสดงความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือเกื้อกูล แสดงความมีน้ำใจ มีความเก่งมากกว่าเพศชาย ดังจะเห็นได้ว่า นักศึกษาเพศหญิงมักมีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบมากกว่า จึงส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่าง

- นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (การเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ) ด้านเก่ง (การมีแรงจูงใจ)

ด้านความสุข (ความพอใจในชีวิต และความสุขสงบทางใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามผลการศึกษาของ ซิสาพัทธ์ ชูทอง (2560) ที่ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 4000112 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกันมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้ว่าเนื่องจากในแต่ละคณะที่จัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการ มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แต่ละคณะดำเนินการภายในคณะเองภายใต้กรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย เช่นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning การติดตามและควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐาน TQF ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพของ สกอ. ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงอาจต่างกัน มีการจัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ให้กับคณะต่าง ๆ กัน มีระบบการดูแลนักศึกษาที่ต่างกัน อาทิเช่น คณะพยาบาล มีระบบการดูแลนักศึกษา 3 ระบบ คือ 1) ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา 2) ระบบอาจารย์ประจำชั้น และ 3) กลุ่มอาจารย์ประจำวิชา รวมไปถึงมีอาจารย์จิตวิทยาประจำคณะที่คอยดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตลอดเวลา จึงทำให้ระบบการดูแลนักศึกษาอาจมีความแตกต่างกันในบางคณะ และอาจเนื่องมาจากรายวิชาที่มีความต่างกันของคณะ บางคณะอาจเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ บางคณะรายวิชาเน้นการปฏิบัติและฝึกประสบการณ์เป็นหลัก ความแตกต่างเหล่านี้ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาที่ต่างกันในแต่ละคณะ แต่อย่างไรก็ตามหากมหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายและแนวทางต่าง ๆ ที่ชัดเจนในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา กำหนดกิจกรรมหรือโครงการจากหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน จัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา อย่างไรก็ตามในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องผ่านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ทั้งชมรมเชิงวิชาการ และชมรมนันทนาการ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีกลุ่ม ชมรมเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ปรึกษาหารือกันได้ โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในแต่ละชมรม

- นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ศึกษาหลักสูตรต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามการศึกษาของ วรวิทย์ เจริญวุฒิวิทยา (2552) ที่ศึกษาเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี. เทค) ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาและชั้นปีต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในองค์ประกอบด้านดี ด้านเก่งและองค์ประกอบด้านความสุข และการศึกษาของ วิภาภรณ์ บุญยงค์ (2559) ที่เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ตามสาขาวิชา พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ ซิสาพัทธ์ ชูทอง (2560) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ได้แก่ คณะ และสาขาวิชา ดังจะเห็นได้ว่าในแต่ละหลักสูตรมีการจัดรายวิชาที่ต่างกันและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ต่างกัน แต่ยังคงมุ่งเน้นให้นักศึกษาเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาในรายวิชาอย่างครบถ้วน การออกแบบการเรียนการสอน การวางแผนในการจัดกิจกรรมในแต่ละ

รายวิชา หลักสูตรก็จะมี ความต่างกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้น ๆ นักศึกษาแต่ละคณะ แต่ละหลักสูตรจึงถูกฝึกฝนในลักษณะที่ต่างกัน การพัฒนาด้านความฉลาดทางอารมณ์จึงมีความแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาทั้ง 3 ด้าน (ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข) ที่ส่งเสริมให้เด็กเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงในสังคม ผ่านการออกแบบกิจกรรม การจัดบรรยากาศ การใช้ทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม คำนึงถึงผู้เรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) ถือเป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาทางอ้อม

- นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้านไม่แตกต่างกัน นั่นคือการศึกษาจะมีสถานภาพครอบครัวต่างกัน เช่น บิดา-มารดา อยู่ร่วมกัน หรือไม่ได้อยู่ร่วมกัน บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนั้น ไม่ได้ส่งผลต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ทั้งด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุขเลย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน จันทะพรม (2546) ที่กล่าวว่าอิทธิพลของครอบครัวที่ต่างกันไม่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกับ จันทิมา ฤกษ์เลื่อนฤทธิ์ และคณะ (2557) พบว่าสถานภาพสมรสของบิดา มารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ นั่นคือไม่ว่าสถานภาพของครอบครัวนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตจะเป็นอย่างไร หากแต่ครอบครัวมีความรักใคร่สามัคคีกัน ใช้วิธีในการอบรมเลี้ยงดูนักศึกษาให้มีความอบอุ่น มีความเข้าใจความต้องการของตนเอง ให้สามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมอารมณ์ความต้องการของตนเองได้ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น มีวินัยจริยธรรมต่าง ๆ แล้วนั้น นักศึกษาก็ย่อมจะเป็นผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ที่เหมาะสม สามารถเผชิญกับปัญหาอุปสรรคที่เข้ามา สามารถดำรงตนและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนมุ่งหวัง (ลาวัลย์ ทองศรีสมบุญ, 2547)

- นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) ต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะการควบคุมตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีลักษณะความรับผิดชอบ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งลักษณะการมีแรงจูงใจ และความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งลักษณะการตัดสินใจและแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องดังที่ วรญา ทองอ่อน, จันจิราภรณ์ ปานยินดี และ จุฑามาส ศรีชมภู (2558) ทำการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาศ ปานเจียง (2556) ที่ระบุว่านักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยต่างกันมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับที่ดีกว่ามักพบว่ามี ความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงกว่า ดังในผลการวิจัยนี้พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม ต่ำกว่า 2.00 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50 เกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 เกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยรวมมากกว่า 3.51 ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร โกมลพันธ์,

ณัฏฐ์ พิทยรัตน์เสถียร และอิสริยา ดาราทอง (2552) ที่กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ลงมา มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.01 – 3.49 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่า 2.00 ซึ่งถือเป็นการเสี่ยงต่อการไม่สำเร็จการศึกษา มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยรวมสูงกว่า ซึ่งนักศึกษาที่มีผลการเรียนที่สูงมักมีพฤติกรรมที่ดี อารมณ์ที่ดี สามารถควบคุมตนเองได้ มีแรงจูงใจ สามารถคิดและแก้ไขปัญหาได้ มีความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยเหลืองานและกิจกรรมของคณะ และมหาวิทยาลัย ผลการเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จะวัดว่า จะสำเร็จการศึกษาหรือไม่ อาจกล่าวได้ว่าผลการเรียนที่ต่ำส่งผลให้ระดับผลการเรียนต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของ มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ (2546) ที่พบว่าเกรดเฉลี่ยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร และ เจษฎา บุญมาโฮม (2546) ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความพยายาม มีความตั้งใจมุ่งมั่น มีความรับผิดชอบสูง ให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีแรงจูงใจในตนเองสูงในการทำให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจ เพราะแรงจูงใจเป็นแรงผลักดันให้เกิดความคิด ความรู้สึกของตนเองไม่ให้เกิดความหว่านต่อเป้าหมาย และสามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อน ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่า ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยนี้ที่ว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมสูงจะมีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่าทั้งในด้านความรับผิดชอบ การมีแรงจูงใจ และความฉลาดทางการตัดสินใจและแก้ปัญหา ถึงอย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มหาวิทยาลัยคณะ หลักสูตรต้องให้ความช่วยเหลือและเอาใจใส่มากขึ้นในการกระตุ้นและจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิตในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามการศึกษาของ อโนทัย บ้านเนิน และรัชณี สรรเสริญ (2551) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีและความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากผลการวิจัยของ สุนิสา ละวรรณวงษ์ (2543) ที่ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลทางอ้อมเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือ ความฉลาดทางอารมณ์ และผลการศึกษาของ อารีย์ ศรีพุทธตาล (2547) ที่กล่าวว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้าน นั่นคือเมื่อนักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงขึ้น ก็จะส่งผลให้ผลการเรียนสูงตามไปด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีตามลักษณะการควบคุมตนเอง

ความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต อย่างไรก็ตามหากนักศึกษาสามารถควบคุมตนเอง ความรู้สึก อารมณ์ของตนเองได้เท่าไร สติสมาธิก็จะเกิด ดังที่กล่าวใน เทอดศักดิ์ เดชคง (2547) กล่าวว่า ประโยชน์ของความสามารถทางอารมณ์ จะทำให้ผู้เรียนเรียนหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรักการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ สามารถปรับอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม รู้ถึงเป้าหมายชีวิตตนเอง รู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ รู้ว่าตนต้องการอะไร เปรียบเทียบกับศักยภาพของตนเองแล้ว เลือกรเรียน เลือกรทำงานได้อย่างเหมาะสม และไม่ว่าการทำงานใดๆ ก็สำเร็จ รวมไปถึงการที่นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นเท่าไร งานที่ได้รับมอบหมายมาก็จะยิ่งประสบความสำเร็จมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะแต่งงานในหน้าที่ความเป็นนักศึกษาหรืองานในหน้าที่ของตนในอนาคต การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานก็จะตามมา ดังที่กล่าวใน Goleman (1998) ได้กล่าวว่าความสามารถทางสติปัญญาช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จของการทำงาน และเป็นผลมาจากความฉลาดทางอารมณ์

4. แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

- ระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางต่าง ๆ ที่ชัดเจนในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา หรือกำหนดหน่วยงานกลางในการรับผิดชอบดูแลมุ่งเน้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในหลาย ๆ ด้าน ผ่านกิจกรรม โครงการ ส่วนกลางของมหาวิทยาลัยที่เป็นรูปธรรมควบคู่กับการเรียนการสอนในแต่ละเทอมอย่างต่อเนื่อง มิใช่กำหนดหน้าที่ให้อาจารย์หรือบุคลากรผู้ใดคนหนึ่ง หรือหน่วยงานด้านใดหน่วยงานหนึ่งของคณะที่ต้องรับผิดชอบในการพัฒนาแต่เพียงฝ่ายเดียว

- ระดับคณะ คณะควรส่งเสริม สร้างความตระหนักรู้ให้กับบุคลากรในคณะ จัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้มแข็งดูแลอย่างใกล้ชิด ให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงอาจารย์ได้ง่ายสะดวกรวดเร็ว สามารถพูดคุย พร้อมรับคำแนะนำปรึกษาจากอาจารย์ได้ตลอด รวมถึงมีการจัดระบบการให้บริการกับนักศึกษาในหลายช่องทางผ่านระบบเว็บไซต์ หรือ Social media หรือ Facebook เป็นต้น อย่างไรก็ตามแต่ละหลักสูตรควรจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือการจัดฝึกอบรมที่สอดแทรกกิจกรรมเพื่อส่งเสริม พัฒนา และติดตามความฉลาดทางอารมณ์ให้กับนักศึกษาแต่ละชั้นปี และแต่ละหลักสูตรเป็นระยะ ๆ ไม่เพียงแต่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยสำหรับนักศึกษาปีที่หนึ่งเท่านั้น โดยอาจารย์ผู้สอนต้องสามารถออกแบบวางแผนการจัดกิจกรรมจัดบรรยากาศ ใช้ทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม คำนึงถึงผู้เรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) เริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินกิจกรรม การสรุปประเมินผล การสรุปประเมินผลด้วยตนเองเพื่อให้ นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์ ประเมินผลตนเอง ให้ภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง ซึ่งจะช่วยพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน ส่งผลต่อผลการเรียนที่ดีขึ้น

เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชน ต่างก็ให้ความสำคัญกับนักศึกษาโดยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการทางปัญญาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งจุดเน้นดังกล่าวนี้คือ การเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียน

แสวงหาความรู้และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) และนำประสบการณ์การเรียนรู้และศักยภาพของตนมาใช้อย่างเต็มที่เพื่อการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ซึ่งผู้เรียนจะมีการพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ ผ่านวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ควบคู่กับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงขึ้น อัจจง ชุมสาย ณ อยุธยา (2546) กล่าวว่า การเรียนการสอนเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ความเป็นคนดีคนเก่งจะเกิดตามมาภายหลัง นั่นคือมีคุณลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ โดยผ่านวิธีการจัดการเรียนการสอนได้ดังนี้

(1) การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) การฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(3) การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ โดยมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

กล่าวโดยสรุปว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

- อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน เพื่อนในหลักสูตร ผู้ใกล้ชิด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญ ใส่ใจ และเห็นคุณค่าในตัวนักเรียน ควรมีการสังเกตหรือตรวจคัดกรองดูพฤติกรรมของนักศึกษา ซึ่งหากนักศึกษามีความเครียดสูง ควรจัดให้มีการปรึกษาพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิด หรืออาจมีกิจกรรมการจัดการความเครียด เพื่อผ่อนคลายและบรรเทาความเครียดแก่นักศึกษา พร้อมจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น ร่วมมือกับผู้ปกครอง หรือองค์กรภายนอกสถานศึกษา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เผชิญกับสถานการณ์หรือประสบการณ์ตรงเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์แก่นักศึกษาตามโอกาส ตามความเหมาะสม เนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งที่พัฒนาได้ (Goleman, 1998) ไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวจากพันธุกรรม และไม่ได้มีการพัฒนามากในช่วงวัยเด็กตอนต้นเหมือนความฉลาดทางเชาว์ปัญญา(IQ) แต่เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น (Wikipedia, 2018)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต สามารถจัดทำเป็นข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของคณะ และจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่สูงขึ้น พร้อม

จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในทุกด้าน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาและติดตามความฉลาดทางอารมณ์ให้กับนักศึกษาแต่ละชั้นปี และแต่ละสาขาวิชาเป็นระยะ ๆ จัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อแนะนำ ช่วยจัดการกับสถานะทางอารมณ์ของนักศึกษารายบุคคล จูงใจให้เกิดมุมมองใหม่ด้วยทัศนคติที่ดีขึ้น รวมถึงควรมุ่งเน้นส่งเสริมการจัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย และกิจกรรมร่วมของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาการเรียนรู้การปรับตัว การรู้จักควบคุมตนเอง การเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น และความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความสามารถพื้นฐานเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรปลูกฝังเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีด้วย เพื่อจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีที่เหมาะสม และควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของความฉลาดทางอารมณ์กับปัจจัยด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิเช่น คุณธรรม จริยธรรม การรับรู้ ภาวะผู้นำ ความเครียด เป็นต้น เพื่อแก้ไขปัญหาของระบบการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ลดลง รวมไปถึงการพัฒนาแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และการบริหารจัดการความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา